

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2933/2022
30.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Драгане Миросављевић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милош Обреновић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гжрр 377/21 од 27.10.2021. године, у седници од 30.03.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Београду Гжрр 377/21 од 27.10.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду Прр 509/20 од 26.01.2021. године, ставом првим изреке утврђено је да је тужиоцу повређено право на суђење у разумном року у предмету Трећег основног суда у Београду П1 102/16. Ставом другим изреке тужена је обавезана да тужиоцу на име новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року исплати 300 евра у динарској противвредности на дан исплате према средњем курсу Народне банке Србије, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом трећим изреке тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 19.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Решењем Вишег суда у Београду Гжрр 377/21 од 27.10.2021. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено решење о трошковима поступка из става трећег изреке првостепене пресуде. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепеног решења, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној. Тужилац у ревизији побија

процесне одредбе Закона о парничном поступку које се односе на трошкове парничног поступка, и указује се на различите одлуке Вишег суда у Београду. Међутим, висина досуђених трошкова парничног поступка разлику је у сваком конкретном случају, па нема потребе за уједначавањем судске праксе, као ни осталих законских разлога за изузетну дозвољеност ревизије. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 28. ЗПП, ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

У конкретном случају трошкови парничног поступка нису чинили главни захтев, па из цитиране одредбе произилази да ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић